

да представишъ на уматъ си какво са вижда каца та ни, и градината ни?

I. Можемъ, мамо, и вижда ми се както да гледахъ пътѣтъ отъвѣде на кацата ни, и на другите къщи.

M. Можешъ ли да представишъ на уматъ си прекраснатъ видъ, който ти показахъ, когато отидохме горѣ на планината, влизъ при тетка ти?

I. Несомнѣннѣ, мамо: сичките ги гледамъ: дървѣтъ, рѣката, домовете, челоуѣцѣтъ които работатъ, кравѣтъ, оцветѣ, и прекраснатъ водопадъ, сички, както да стоехъ сега въ онаа сѣщата планина.

M. Можешъ ли да представишъ на уматъ си мнозина челоуѣцѣ и нѣща, които си видѣлъ преди много время?

I. Можемъ, мамо, и мислимъ, ако послѣдвахъ да стоимъ сичкѣтъ день, така съ възрани очи, за нѣщата които видохъ, можехъ да ги вида сички фака, каквото ги видохъ дръгошъ.

M. Дръгошъ ги виде съ тѣлесните ти очи; сега ги обаче гледашъ съ дръхатъ ти, или каквото можемъ да речеме, со съ очите на у-